

**Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti**

NEDĚLNÍČEK

**První svaté přijímání
v Zábřehu v neděli 26. 5. 2024**

Červen 2024 (13. ročník)

První svaté přijímání v Zábřehu v neděli 26. 5. 2024

SLŮVKO FARÁŘE

Jak jsem vlhčil nitě

To přece znáte, že když máte zrychlenou chůzi nebo dokonce nějakou dobu běžíte – třeba na autobusovou zastávku, zapotíte se. Pro někoho to není moc příjemné, jelikož máte pocit, že všichni kolem vás už nevnímají a necítí váš deodorant, toaletní vodu nebo třeba lehce nanesený parfém, ale všichni cítí váš pot. Příště si na to budete chtít dát více pozor třeba tím, že zavčas vyjdete, abyste nemuseli spěchat. Ale o tomhle nechci přemýšlet ani psát...

A toto také znáte, že když vyjdete z domu, obloha je jasná, v předpovědi počasí taktéž nic moc vlhkého nehlásili a deštník či pláštěnka přece zabírá nějaké to místo ve vašem zavazadle, proto si tyto věci nevezmete a najednou dešťová sprcha a vy jste mokří. Není to úplně příjemné a studí to. Ale ani o tomhle nechci přemýšlet ani psát...

Nebo situace, kdy jdete po chodníku a například telefonujete, což nemusí být vždycky pouze vyčerpávání volných minut, které nabízí tarif vašeho operátora, ale je to dejme tomu vyřizování důležité věci pro vás či některého člena vaší rodiny. Soustředíte se na hovor a dáváte pozor, abyste na nic nevhodného nešlápli, případně nezakopli o rozviklanou dlaždici. Je po dešti, vedle na vozovce není nic mimořádného vidět, což může potvrdit i právě projíždějící řidič osobního vozidla. Ale pneumatika tohoto auta se řídí přírodními zákony, takže když vjede do nenápadně tekoucího ani ne proudu, ale spíše „proudku“ stékající dešťové vody nebo ještě lépe hezky vlitne do vodou zakrytého výtluku v asfaltu, většinou to docela osobně poznáte na vašem oděvu, který najednou není suchý, ale mokrý a vy se v tu chvíli nezmůžete ani na to, abyste pěští pohrozili ujíždějícímu řidiči. Ale o tomhle nechci přemýšlet ani psát...

Tohle chci prozradit. Když se někdy lacině přidávám k hloupé a nepodložené kritice, adresované na nepřítomnou osobu, která se nemůže bránit – vlhčím nitě. Když třeba ze strachu nebo ze vzteku přitakávám někomu k jeho „slovnímu průjmu“, který je zakončován adresátem – ONI (ať už oni někde nahoře nebo oni ještě výš) – vlhčím nitě. Když cítím, že k něčemu je moudřejší mlčet, ale přesto mluvím – vlhčím nitě.

Výsledkem tedy může být to, že nakonec NENECHÁM NA NĚKOM NIT SUCHOU! Je to škoda, zvláště když si uvědomím, jak na člověka působí finální stavy z výše uvedených příkladů v tomto článku.

PKF

DEN OTCŮ

(při příležitosti Dne otců – 18. června)

Když se má hlava nad hrobem
sklání
a slzy mi smutek do očí vhní,
tvé jméno vidím v kámen vryto,
„devátého“ je navždy v duši
skryto.

Oči tě ve všem stále vídají,
přesto doma dále tě hledají.
Slyšet už v pokoji nelze tvůj hlas,
vím, že se jednou potkáme zas.

Když přichází drobné i větší
pády,
když se svět ke mně točí zády,
přeji si, abys tady se mnou byl,
dodal odvahy a více sil.

Všechny všední i zásadní chvíle,
kroky, jež se zdají jak míle,
i krůčky malé k cíli vedoucí,
radost i trápení v sobě nesoucí.
Kéž bys u toho mohl vedle mě
stát,
a já bych se tolik nemusela bát.

V den promócí mi v davu
scházíš,
uvažuji, jak se asi tváříš,
když prožívám tento výjimečný
den,
zdá se mi to jako krásný sen.

Tvé místo prázdné zůstává dále,
nejen v tomto slavnostním sále.
Často, když si rady nevím,
s myšlenkou na tebe k nebi
hledím.

Ptám se na poslání našeho
života,
jaká je jeho skutečná hodnota?
Kudy by ses asi vydal,
a na čí stranu se někdy přidal?

Životní zkoušky upevňují nás,
není svět jen plný krás.
V těžkých chvílích oči sklápím,
a trošku se též v skrytu trápím,
jak beznaději někdy čelit,
to je velmi těžké sdělit.

Na fotce se vyjímá tvůj úsměv
jasný,
a já mám opět ten pocit krásný,
jako bys v místnosti s námi byl,
u všech těch nejen všedních
chvil.

Tvou přítomnost tak vnímám
stále,
i když jdu jen o krok dále.
Bez slov rozloučení jsi tehdy
odešel,
po pár letech smutek nepřešel.

Když nás rodiče smí životem
vést,
pomohou nám nejednu obtíž
nést.
Je štěstí, pokud vedle nás kráčí,
největší pochopení do života
vnáší.

Tvůj obraz mám před očima
každý den,
nejen v onen čas veliké ztráty,
obraz, jak zbývá pár dechů jen,
jak se dá žít dál bez táty?

A.K.

*P.S. Někteří z vás si pamatujete, že k nám jezdila šikovná ministrantka
z okolí? Tak touto cestou jí děkuji za osobní příspěvek. PKF*

PROSBA

Milí farníci,

obracím se na vás s prosbou. Máme před sebou letní prázdniny a dovolené. Budete někteří cestovat po naší zemi, někdo zůstane blízko domova nebo skoro doma a zase někdo vyrazí hodně daleko. Většinou s sebou berete mobil nebo fotoaparát. Rádi bychom nabídli v našem Nedělníčku třeba v srpnu nebo i v září několik fotek, které jste zhotovili během prázdnin a dovolené. **Jednalo by se o fotografii a k ní váš zajímavý komentář** (výstižný nebo vtipný). Kdysi mi kdosi z farníků řekl, že lidé jsou líní a nic nepošlou, přesto se na vás takto obracím, bo si myslím, že všichni úplně líní nejsou a váš příspěvek může potěšit nebo povzbudit.

Kritéria:

- Jednu, max. dvě fotografie s kratičkým popisným komentářem (**ten je nutný**) můžete zaslat na email: rkf.dolnibenesov@doz.cz
- Pokud na fotografii je osoba či osoby, neuvádíme jména ani bližší osobní identifikační údaje
- Komentář k fotografii nemá mít dvojsmyslný kontext ani nemá být vulgární
- Redakční rada Nedělníčku rozhoduje o množství zveřejněných fotografií s komentářem s přihlédnutím ke kapacitě farního zpravodaje (může být zveřejněno v následujícím čísle)

PS: Chcete mít fajný zpravodaj? Tak pojd'te do toho. Proč se furt bojíte?

PKF

ÚKLID KOSTELA Jmenuji se Julča. Je mi 12 let a jsem nejmladší a nejmenší členkou úklidové skupiny. Velmi ráda chodím pomáhat babičce a její skupině, když mají sobotní službu na úklid kostela. Dělam jen lehčí práce. Například vynáším koše, čistím rohožky před vchodem a podobně. Zážijeme tady i legraci, když si povídáme mezi sebou zážitky ze života. Taky se probírají drby z Benešova. Velmi se těším na tuto sobotní rána. J.J.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ČERVNU

Sbírka na OPRAVY – neděle 9. 6. 2024

Sbírka na CENTRUM PRO RODINU

– odesílá se celá na potřeby CPR – neděle 16. 6. 2024

Maria Hilf 2024 - Národní pouť motorkářů

Pamatujete si na rok 1979? Já jsem měl rok, takže vlastně vůbec ne. Byla to doba tvrdé totality, kdy se bouraly kostely. Mezi jinými i ten na poutním místě u Zlatých Hor – Maria Hilf (kostel byl vyhozen do povětří náložemi 22. září 1973 – pozn. redakce). V roce 1995 (23. září) byl z prachu vystavěný nový chrám posvěcen. Mí rodiče tam tehdy byli a o tom zázraku mi vyprávěli. Po mnoha letech jsem toto místo navštívil i já a musím přiznat, že atmosféra toho místa mi skutečně učarovala.

Na podzim r. 2023 dalo několik motorkářů z Dolního Benešova s naším panem děkanem hlavy dohromady a naplánovali na tomto poutním místě „Národní pouť motorkářů“. Myšlenka to byla odvážná, bylo potřeba tolik věcí připravit. Zaprvé jsme učinili schůzku s rektorem poutního místa a vybrali vhodné datum. Ale koncem roku už byly hrubé přípravy hotovy, díky Tomášovi N. vytvořeno také nové logo a mohly se začít tisknout plakáty. Cílem bylo je dostat mezi co nejširší skupinu. Samozřejmě hlavně díky internetu.

V sobotu 18. května 2024, den D.

Po deštivém pátku nebylo jisté, kolik motorkářů skutečně přijede. Mnoho lidí se mi osobně omlouvalo. Z různých důvodů. Z našeho města jsme tak nakonec ráno vyjeli jen čtyři motorky. Jaké ale bylo naše překvapení, když jsme dorazili do cíle poutního místa. Počasí se umoudřilo a hřály nás sluneční paprsky. Nádvoří před poutním kostelem bylo zcela zaplněno motocykly z celé ČR, několik z Polska a jedna dokonce z Ukrajiny. Došlo k setkání mnoha přátel, kteří se dlouho neviděli. Rektor poutního místa nás vítal u brány a nechal motorky seřadit před oltář, přilby srovnat do šiku a pak osobně, ještě před začátkem mše sv., pomáhal s prodejem občerstvení v místním stánku.

Ve 14:00 po úderech zvonu začala mše sv., kterou sloužil rektor kostela P. ThLic. Mgr. Mariusz Rafał Jończyk a koncebroval s ním děkan Mgr. Pavel Kuchař. Při evangeliu se zamýšlel na anděly strážnými, kteří nás každého provázejí na našich cestách. „Modlete se nad anděly ostatních řidičů, aby své vozidlo vždycky řídili zodpovědně a bezpečně“, nabádal. Ke sv. přijímání si mnozí vystáli dlouhou řadu, aby přijali Tělo Kristovo nebo si přišli „jen“ pro křížek na čelo. Po mši sv. rektor Jończyk s děkanem Kuchařem osobně obešli každou motorku, která přijela, pokropili ji svčnou vodou a osobně poděkovali podáním ruky posádce za osobní účast na tomto poutním místě. Bylo to velmi silné znamení směrem k účastníkům pouti a věřím, že bylo velmi dobře zaděláno na další ročník.

JiH

Spiritismus a křesťanství (odpověď na otázku)

Vyvolavačce duchů se na Saulovu žádost podařilo vyvolat ducha zemřelého Samuele. Znamená to, že spiritistické metody fungují?

Bohužel mohou fungovat. Nicméně vyvolávání duchů zemřelých a komunikace s nimi za účelem získání skrytých informací je ale v rozporu s Písmem svatým i učením církve.

Bible označuje tuto praxi za hřích na mnoha místech: Lv 10,6.27; 9,31; Ex 22,18; Dt 18,9–18; Sam 28,5–25; Iz 8,19–20. V Novém zákoně zvláště ve Skutcích (srov. Sk 9, 9–12; 13,6–12; 16,16–18; 19,11–20, ale i v Gal 5,20).

V současném katechismu čteme, že „je třeba odmítat všechny způsoby věštění: vzývání satana nebo zlých duchů, vyvolávání mrtvých nebo jiné praktiky, o nichž se neprávem soudí, že „odhalují“ budoucnost. Uchylovat se o radu k horoskopům, k astrologii, k hádání z ruky, k výkladu předtuch a věšeb, k jevům jasnovidectví, ptát se věštců (médií), v tom všem se skrývá vůle mít vládu nad časem, nad dějinami a konečně nad lidmi a zároveň touha naklonit si skryté mocnosti. Je to v příkrém rozporu se ctí a úctou spojenou s láskyplnou bázňí, jakou dlužíme pouze Bohu.“ (KKC, čl. 2116)

Případ krále Saula, který se této praktiky dopustil proti Božímu zákonu (1Sam 28), jen dokumentuje závadnost spiritismu, ale rovněž i fakt, že nějak funguje. Nevíme s jistotou, kdo vlastně na daný dotaz odpověděl. Je velmi nepravděpodobné, aby duchové proroků nebo svatých, kteří jsou Bohu poddáni, natož Boží andělé přestupovali Boží zákony. Žádný muž Boží tuto praxi neschválí, jak se stalo i v případě Samuela.

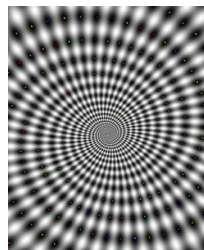

Církevní Otcové byli toho názoru, že místo zemřelých odpovídají lidem zlí duchové, (podobně jako se děje při dotazování se kyvadélka a jiných věštických nástrojů), kteří zneužívají lidskou zvědavost a vtahují člověka do závislosti na zlých silách. Toto vysvětlení potvrdila i Kongregace sv. Oficia ve svém dekretu z 1. 4. 1898 (AAS 30,71) a z 26. 4. 1917 (AAS 9/1917), kde se píše: „Praxe spiritismu je nedovolenou pověrou, protože není v Božím plánu, aby Bůh posílal dobré duchy pouze pro uspokojení lidské zvědavosti. Pokud nějak udělají odpovědi, mohou to být pouze duchové zlí, kteří souhlasí se spojením za cílem lidi zmást, škodit jim a povzbuzovat ke zlému. Z toho důvodu církev absolutně zakazuje jakoukoli účast na těchto praktikách.“

Dovoleným a smysluplným kontaktem se zemřelými je modlitba za ně, kterou církev odedávna doporučuje, naposledy slovy Benedikta XVI.: „Duším zesnulých může být poskytnuto „občerstvení a posílnění“ prostřednictvím Eucharistie, modlitby a almužny. Fakt, že láska může dosáhnout až na onen svět... bylo základním přesvědčením křesťanství během všech staletí a představuje dodnes útěšnou zkušenost.“ (srov. Spe salvi, čl. 48)

Hypnóza a křesťanství (odpověď na otázku)

Chtěl jsem se zeptat, je-li pro křesťana přijatelná cesta k uzdravení skrze hypnózu. Setkal jsem se s názorem, že je to běžná lékařská praxe bez duchovního dopadu na člověka. Jinde jsem slyšel, že z duchovního hlediska je to pro křesťana nepřijatelné.

Praktičtí lékaři opravdu běžně doporučují léčbu hypnózou. Křesťan by se ale měl používání hypnózy vyvarovat, protože s jejím využíváním je spojeno skutečné duchovní nebezpečí. Hypnóza sama o sobě nemusí být vždy od Zlého, ale může snadno otevírat člověka pro zlo. Dá se jí snadno zneužít. Ti, kdo ji provozují, tvrdí, že ne, že pacient si sám určuje hranici, za kterou nepůjde, ale pravda je jiná. Odborník, který do toho nemíchá něco zlého, je spíše výjimkou. Hypnózu využívají v některých případech např. také při operacích, kdy pacient nesmí mít anestézii ze zdravotních důvodů. Největší problém je nejen v tom, že v průběhu hypnózy nemá člověk skoro žádnou kontrolu nad tím, co dělá, ale hlavně při odblokování traumat, kdy člověk sestupuje do nevědomí, se snadno otvírá démonům. Z křesťanského hlediska je nezbytné být velmi opatrný a raději se hypnóze vyhnout.

Lípa

Tilia

***Kdes chodila dnešní noci?
„Sbírat bejlí na nemoci.“
Kdopak s tebou chodil,
kdo tě lesem vodil?
„Nejmilejší přítel,
sám svatý Jan Křtitel.“***

U nás jsou původní dva druhy: lípa velkolistá, *Tilia platyphyllos*, a lípa srdčitá neboli malolistá, *Tilia cordata*, které se lidově říká lipka nebo lipečka. Obě se u nás vyskytují v listnatých lesích a na keřovitých stráních a běžně se i kříží, takže jednoznačné určení druhu je často nemožné. Jsou to 20 až 40 metrů vysoké opadavé dlouhověké stromy. Krémové až světle žlutozelené květy s blanitým bledě zeleným listenem jsou přirostlé ke stopce a voní po medu. Rozkvétají v červnu nebo v červenci.

Lípa bývaly přirozenou součástí všech listnatých a smíšených lesů v nižších hornatých oblastech. S úbytkem listnatých a smíšených lesů se staly v lesích ohroženou dřevinou. Uplatňují se jako solitérní vysázené stromy volně v krajině, na křižovatkách, u domů nebo v alejích. Lípa se velikostí hodí jen na velkou zahradu, vyžaduje slunné až polostinné stanoviště a zásaditou až mírně kyselou čerstvě vlhkou propustnou humózní půdu. Nesnáší znečištěné ovzduší a kyselé půdy.

Za suchého počasí se v červnu nebo v červenci sbírá květ včetně blanitého listenu ihned po rozkvetu a suší se co možná nejrychleji ve stínu. Nesmí obsahovat plody.

Lipový čaj je účinné sedativum při nervovém a úzkostlivosti. Pomáhá snižovat cholesterol, snižuje křehkost cév a uvolňuje nános tuku v cévách. Je dobrým pomocníkem při vysokém krevním tlaku spojeném se stresem. Listy spařené vodou a smíchané s vínem se používají jako obklady při popáleninách a svalových křečích. Užívá se rovněž při nachlazení, horečkách, při nemocech v oblasti trávicího a močového ústrojí nebo při špatné funkci žlučníku. Lipový čaj se pije i jako uklidňující čaj po hlavním jídle.

Lipový čaj

2 lžičky sušeného lipového květu, šálek vody.

Bylinu zalejeme vařící vodou, necháme 10 minut odstát, přecedíme a pijeme dvakrát až třikrát denně. Můžeme přidat citronovou šťávu a med, ale až do prochladlého čaje, abychom nezničili prospěšné látky v citrону a medu. Naše babičky mu říkaly lipové thé a považovaly jej téměř za všelék.

Lipový med (včelí)

Lípa je i významnou medonosnou rostlinou, lipový med má nezaměnitelnou silnou vůni připomínající rozkvetlou lípu a je znám i svými léčebnými účinky. Díky vysoce účinným antibakteriálním látkám se užívá při léčbě onemocnění horních cest dýchacích, zánětů nosních dutin a průdušek a při léčbě angíny. Uspodňuje vykašlávání, vyvolává pocení, pomáhá proti zánětům a při snižování horečky, uklidňuje, uvolňuje a podporuje duševní činnost. Jeho aroma se dobře pojí s bylinnými čaji.

Čerpáno z knihy Kláry Trnkové „**Třikrát tučet zázračných bylin**“.

Vydalo nakladatelství: STUDIO trnka s.r.o. v Praze roku 2015.

Mnoho krásně ilustrovaných knih, také knih pro děti si můžete objednat na

www.studiotrnka.cz

Připravila Marie Ohřálová

SVĚTEC MĚSÍCE

Svatý Medard

Připomínka:	8. června
Postavení:	biskup
Úmrtí:	545
Patron:	sedláků, vinařů, sládků a vězňů; vzýván proti dešti a za dobrou úrodu; jako pomocník při bolestech zubů, proti horečce a choromyslnosti
Atributy :	almužna, biskup, tři holubice, kámen, koule, orel, stopy

ŽIVOTOPIS

Pocházel z francouzského šlechtického rodu. Byl nadmíru dobrotivý a záslužné skutky konal nejraději potají. Zloděje často obdarovával tím, oč ho chtěli okrást. Proti nepřátelům se bránil pouze bezmeznou láskou, která odzbrojuje i otrlé zločince. V 70 letech byl zvolen biskupem. Sídliil v Nyonu a odtud úspěšně působil na pokřesťanštění své rodné Francie. Byla mu přidělena i diecéze tournayská v Belgii. Po své smrti byl mezi prvními oplakáván franckým králem, který nežil jak měl.

MUŽ S CITEM PRO MORÁLNÍ VÝCHOVU

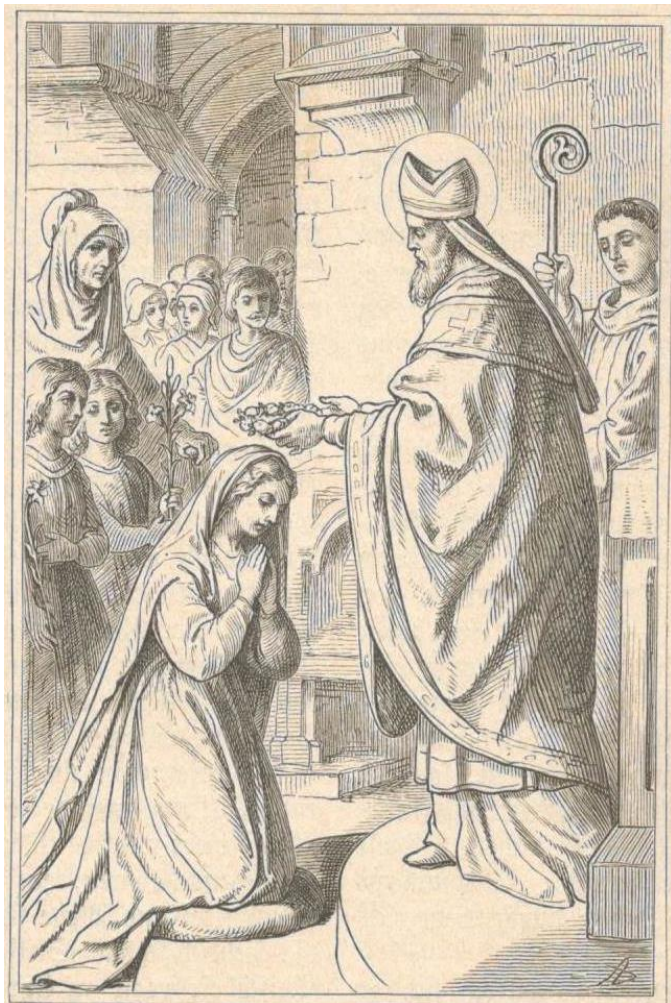
Narodil se v Salency v Pikardii na severu Francie asi kolem roku 472, některé životopisy uvádí i rok 459. Byl synem bohatého šlechtice Nektarda a Protogie. Od dětství projevoval útrpnost a milosrdnou lásku. Jednou dal zimou trpícímu starci svůj plášť a když jindy potkal cizince, okradeného o koně, věnoval mu z otcova stáda jiného. Dělal mu vždy radost, když mohl chudé obdarovávat jídlem. Otec jeho štědrost schvaloval a byl rád, že Medard má citlivé srdce vůči bližním.

Podle legendy zastihla Medarda v chlapeckém věku bouře v přírodě a v té chvíli se nad něj snesl obrovský orel, který ho roztaženými perutěmi chránil před deštěm. Příběh se stal podnětem ke vzývání Medarda proti deštivému počasí zejména o senách.

Medard studoval ve Vermandois a v Tournaye, které bylo královským sídlem. Kamarádil s Eleutheriem, společně se modlili a později i připravovali na duchovní stav. Bývá uváděno, že konečného vzdělání dosáhli na Saint-Quentin a údajně roku 505 přijali kněžské svěcení. Medard jako kněz působil v rodišti.

Mnohé příběhy z jeho života vedly k tomu, že byl považován i za patrona zlodějů, ač jeho milosrdný postoj k nim předpokládal jejich obrácení. Medard svou láskou odzbrojoval i otrlé zločince. K drobným zlodějům se choval s velkou dobrotivostí a každého propouštěl s napomenutím. Zloději

hroznů, kterému se nedařilo najít východ z vinice, odpustil poškození révy a daroval kradené plody. Milosrdně se zachoval i k tomu, co zatoužil po obsahu jeho včelína a osvobodil ho od útoku včel. Jiným zlodějem mu byla dle legendy ukradena kráva, kterou mu hříšník za několik dní kajícně dovedl zpět, jelikož zvonek na jejím krku nepřestával vyzvánět a snaha o jeho odstranění byla bezúspěšná.

Der heilige Medardus.

(Perokresba je z knihy Leben der Heiligen Gottes, vydaná v roce 1881)

Medard usiloval o ctnostný život svého lidu více způsoby. Zavedl například "růžovou slavnost" s vyhlášením nejctnostnější panny, které pak příslušel titul: růžová královna.

Něco na způsob současné mis, ale hodnotila se krása duše. Výtěžek 12 jiter polí věnovaných Medardem byl nejméně 12 tolarů, které obdržela nejctnostnější panna kromě věnce bílých růží. Na šatech měla modrou stuhu a jako mariánskou dceru ji do kostela k oběti mše svaté doprovázelo 12 družiček. Rodiče ji doprovázeli jako ochránci a předávali Matce Boží. U oltáře jí byl dán na hlavu věnec z bílých růží a po bohoslužbě následovala veselice v mariánském duchu. (Slavnost se pak konávala poctivě po staletí a rozšířila se i na Moravu. Tam se konávala do r. 1795 v Mikulovickém panství, kde nejhodnější chudá panna dostávala k věnci 150 zlatých a měla je pak jako věno i s úroky.)

Jako úspěšný moralista dokázal Medard přemluvit i vojáky krále Chlotara, aby vrátili kořist, kterou za války nahromadili při plenění dobytého území. Po smrti biskupa vermandoiského byl ve věku asi 70 let jmenován jeho nástupcem. V následujícím roce, snad z bezpečnostních důvodů, přemístil své sídlo do opevněného města Nyonu. Po smrti biskupa z Tournaye došlo ke spojení diecézí pod Medardovu správu na přání Chlotara I. i arcibiskupa Remigia. Toto spojení pak zůstalo po 500 let. I v požehnaném věku Medard s velkou horlivostí cestoval po celé diecézi, v níž bylo plno pohanů a hlásal jim o velké lásce Krista. Učil, napomínal, prosil a těšil, překonáváje všechny obtíže a nebezpečí. Jednou ho prý pohané chtěli dokonce zabít, protože jich mnoho přiváděl do katolické církve. Medard pokleslé diecéze dovedl k velkému rozkvětu.

Francký král Chlotar I., který si podmanil Durynky, zjal dospívající Rade Gundu, dceru zabitého knížete, a dal ji na výchovu k Medardovi. Když se stala křesťankou a dospěla, prý bez jejího souhlasu si ji vzal Chlotar za manželku. Dost brzy jí snad pohrdl a ona byla prosit Medarda, aby jí umožnil stát se řeholnicí. Mnozí ho upozorňovali, že proti sobě pošve krále, který s tím nesouhlasil, ale snad díky Medardovým schopnostem Chlotar nakonec rozhodnutí přijal bez výčitek. A královna v klášteře vyprošovala pokáním Boží milosti pro Francii.

Až ve vysokém věku Medard vážně onemocněl a k jeho loži přišel poprosit o poslední požehnání i Chlotar I. Ten si také vyprosil souhlas, aby místo v biskupském chrámu mohlo Medardovo tělo spočinout v královském Soissonsu. Tam tedy byly jeho ostatky uloženy a nad oslaveným hrobem byl Chlotarovým synem Sigibertem vystavěn chrám a při něm zřízeno opatství. Na Medardově hrobě byly uchovávány i okovy zajatců, kteří na jeho přímělu u Boha byli zázračně osvobozeni.

V roce 1356 Karel IV. získal pro pražský chrám rámě z těla sv. Medarda, takže u jeho ostatků můžeme prosit i ve své vlasti.

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

V náruči

Jedni nevěřící manželé měli dceru. Nikdy s ní nemluvili o Bohu.

Jednou v noci, když bylo holčičce pět let, se rodiče hádali. Hádko došla tak daleko, že muž zastřelil ženu a pak sám sebe. Holčička všechno viděla.

Byla svěřena do péče jisté rodiny, která ji s láskou přijala. Její adoptivní matka byla křesťanka a vodila ji do kostela i do oratoře.

Před první hodinou náboženství řekla matka katechetce, že holčička nikdy neslyšela o Ježíši, tak aby s ní měla trpělivost.

Katechetka na začátku hodiny ukázala dětem obrázek Ježíše a zeptala se: „Víš někdo, kdo to je?“

A holčička odpověděla:

„Já to vím! To je ten pán, co mě držel v náruči tu noc, když umřeli máma s tátou.“

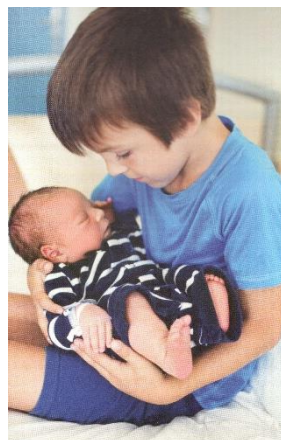
Jedna vánoční legenda vypráví, že když betlémsíí pastýři uslyšeli zpívat anděly, nabrali do svých brašen to nejlepší, co měli, voňavé sýry, med, mléko a sladkosti, a vydali se na cestu, aby je přinesli darem novorozenému Králi králů.

Jedno zvědavé a neposedné dítě, které ten shon probudil, šlo s pastýři. Po chvíli si ten chlapec všiml, že všichni něco mají, jen on jde prázdnýma rukama. Vlastně ani nic jiného, než svoje ubohé oblečení neměl. Neměl ani boty. Upadl do rozpaků a ploužil se sklíčeně za pastýři. Když přišli na místo, které jim ukázali andělé, rozestoupili se kolem Josefa a Marie, jež chovala děťátko.

Chlapec se protáhl pastýřům kolem nohou dopředu až k Marii a zíral na ten výjev s otevřenou pusou a očima dokořán. Pastýři jeden přes druhého předávali Marii své dary, ale ta měla v náruči své miminko a neměla jak, ty velkorysé dary převzít. A tak s úsměvem svěřila Ježíška malému pastýři, který stál hned u ní. Chlapec rozpřáhl náruč, vzal si spokojeně vrníci uzlíček a byl v tu ránu nejšťastnější na světě.

A tak ten malý pastýř, který si myslel, že nic nenese, daroval Ježíškovi teplo a pohodlí své náruče. V té svaté noci, kdy se nemožné stalo možným, se jeho ruce staly trůnem nejvyššího. Ten, který neměl nic, ani boty, nesl na svém srdci Boží dar lidstvu.

(Z knihy Bruna Ferrera „Sny pro duši“) Připravila Marie Ohřálová

KAPKA HUMORU

**Mě
plánovali**

**A já jsem
překvapení**

V sobotu byl sraz mužů žijících

*pod pantoflem. Chtěl jsem se jim
tam jít vysmát, ale manželka mě nepustila.*

*Manžel přišel ráno domů, tak se ho ptám, kde byl. Řekl mi, že spal u
kamaráda. Obvolala jsem pět jeho nejlepších kamarádů.
U dvou spal a u třech ještě spí.*

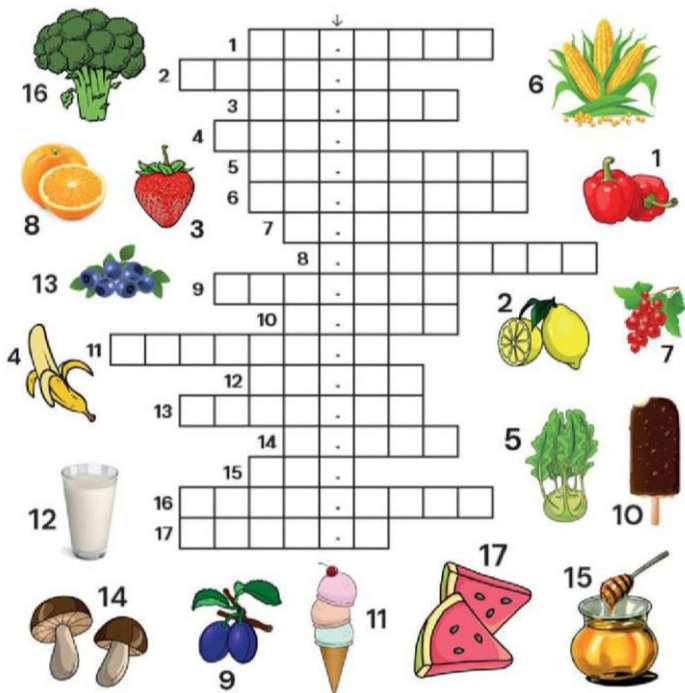

**Zase mi kecala!
Nebylo to letadlo,
ale lžička s polévkou.**

Nedělníček dětem

Doplňovačka:

V jednom českém městě napsaly a ilustrovaly samotné děti knížku. Jsou to pohádky o pramenech, které je možné ochutnat v lázních. Jaký ji dali název vyluštíte tajence.

Tajenka z minulé doplňovačky zní: ŠMOULA MICKEYMOUSE“

(Autor doplňovačky Adéla Václavíková, Klášterec nad Ohří)

NAJDI 7 ROZDÍLŮ

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na červen 2024

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	3.6.	18.00	Poděkování za dar života s prosbou o boží ochranu a požehn. ...	
Út	4.6.		Není mše svatá ve farnosti	
St	5.6.	18.00	Za Václava Kohuta, dvoje rodiče a boží ochranu pro živ. rodinu	
Čt	6.6.	18.00	Za + Františka Pruska, nemocnou manželku, rodiče z ob.stran ...	
Pá	7.6.	6.30	Za živé a + farniky	N.S.J.
Pá	7.6.	Záb 18.00	Za Zdeňku Kupkovou a manžela, za Vlastu Marethovou a manž.	N.S.J.
So	8.6.	7.00	Za + Agnes Koskovou, manžela a duše v očistci	
Ne	9.6.	7.00	Za + Agnes Theuerovou a manžela	
Ne	9.6.	Záb 8.30	Poděkování P.Bohu za 70 let života, za Marii a Arnošta Hlub. ...	
Ne	9.6.	10.00	Za děti (1. sv. přijímání) a za jejich rodiče a kmotry	
Po	10.6.	18.00	Za + Jolanku Řehulkovou, 2 + syny, 3 + dcery, za živou a + rod.	
Út	11.6.	6.30	Na poděkování za životní jubileum, za + manžela a rodiče ...	
St	12.6.	18.00	Za Juditu a Josefa Balarinovy a za živou rodinu	
Čt	13.6.	18.00	Za živé a + farniky	
Pá	14.6.	Záb 18.00	Za Josefa Sovíka, dvoje rodiče, sourozence a za živou a + rodinu	
So	15.6.	7.00	Poděkování za dar života a víry s prosbou o dar zdraví...	
So	15.6.	10.30	Svatba	
Ne	16.6.	7.00	Za členy Živého růžence – B	
Ne	16.6.	Záb 8.30	Za Gerharda Bazana, dvoje rodiče a živou rodinu	
Ne	16.6.	10.00	Za Gertrudu Haidovou, manžela, syna, dvoje rodiče, sourozen ...	
Po	17.6.	18.00	Za + Libuši Řičnou – výroční	
Út	18.6.	6.30		
St	19.6.	18.00	Za + Marii Tomakovou (ned.100 let), za + Sotira Tasudise, ...	
Čt	20.6.	18.00	Za + Huberta Klanicu – výroční	
Pá	21.6.	Záb 18.00	Za Edeltraudu Stanovskou, manžela, dvoje rodiče, švagra ...	
Pá	21.6.	18.00	Adorace před vystavenou NSO do 19:30	
So	22.6.	7.00	Poděkování za dar života a víry s prosbou o vedení D. svatým ...	
Ne	23.6.	7.00	Za živé a + farniky	
Ne	23.6.	Záb 8.30	za rodiče Kostřicovy, syna, dceru, zetě, vnuky a duše v očistci	
Ne	23.6.	10.00	Za Petra Onderku, za živou a + rodinu	
Po	24.6.	18.00	Za Jana Krakovčíka, rodiče a všechny + z rodiny Štefkovy	
Út	25.6.	6.30	Za živé a + farniky	
St	26.6.	18.00	Poděkování za obdržené milosti a prosba o boží požehnání ...	
Čt	27.6.	18.00	Za + Kristu Hoferkovou – měsíční	
Pá	28.6.	Záb 18.00		
So	29.6.	7.00	Za Jana Kostřicu, manželku a rodiče z obou stran	
So	29.6.	ČK 17.00	Za živé a + rybáře z DB a ZÁ	
Ne	30.6.	7.00		
Ne	30.6.	Záb 8.30	Za + manžela, syna, dvoje rodiče a příbuzenstvo	
Ne	30.6.	10.00	Za Alfonse Gemsu, manželku a syna	
Po	1.7.	18.00	Poděkování za uplynulý školní rok a prosba o boží pomoc pro ...	
Út	2.7.	6.30	Za živé a + farniky	
St	3.7.	18.00		
Čt	4.7.	18.00		
Pá	5.7.	7.00	Za farniky, kteří pomáhají při chodu a životě farnosti	
Pá	5.7.	Záb 8.30	Za Siegrid Šlosárkovou (výroční) a za dvoje rodiče	
Ne	7.7.	7.00		
Ne	7.7.	Záb 8.30	Za Jana Slaninu, manželku, za rodiče Bábíkovy a duše v očistci	
Ne	7.7.	10.00	Za + manžela, dvoje rodiče a příbuzenstvo	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Maria Hilf 2024 - Národní pouť motorkářů

**At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné, a sváteční chvíle.**

Vydavatel:

Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického
tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917